

GAZETA URZĘDOWA

STAROSTWA KONSTANTYNOWSKIEGO.

Wychodzi raz
w tygodniu.

Redakcja i administracja przy
Starostwie w Janowie Podlaskim.

PRENUMERATA:

Rocznie 32 Mk.
Kwartalnie 8 .

OGŁOSZENIA:

Cena za wiersz drobnego druku, lub jego
miejsce po tekście 1 Mk.

TREŚĆ NUMERU:

DZIAŁ URZĘDOWY:

1. Ustawa z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20.
2. Przepisy wykonawcze do ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. Dz. Pr. P. № 89, poz. 485 „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“.
3. Obwieszczenie o znalezieniu awłok męczyzny w Bugu.
4. Protokół Posiedzenia Sejmiku Powiatowego
5. Ogłoszenie Powiatowej Komisji Rozdziału Drzewa.

Dział Urzędowy.

1.

USTAWA

z dnia 18 listopada 1919 r. o obrocie ziemiopłodami
w roku gospodarczym 1919/1920.

Art. 1.

Na konieczne potrzeby Państwa obowiązany są rolnicy dostarczyć, w terminach przez Ministerstwo Apropowizacji w porozumieniu z Państwową Radą Apropowizacyjną wskazanych, następujące ilości zboża (żyta pszenicy, jęczmienia, owsa):

1) w powiatach, ze względu na wydajność gleby i inne korzystne warunki wytwórczości rolnej zaliczone będą do pierwszej kategorii.

a) z gospodarstw, obejmujących od 7 do 30 morgów, do 30 kg. z morga ziemi ornej,

b) z gospodarstw, obejmujących od 31 do 100 morgów, do 75 kg. z morga ziemi ornej,

c) z gospodarstw, obejmujących ponad 100 morgów, do 120 kg. z morga ziemi ornej,

2) w powiatach zaliczonych z powyższych przyczyn do drugiej kategorii:

a) z gospodarstw, obejmujących od 11 do 30 morgów, do 20 kg. z morga ziemi ornej,

b) z gospodarstw, obejmujących od 31 do 100 morgów, do 40 kg. z morga ziemi ornej,

c) z gospodarstw, obejmujących ponad 100 morgów, do 70 kg. z morga ziemi ornej;

3) w powiatach zaliczonych z powyższych przyczyn do trzeciej kategorii:

a) z gospodarstw, obejmujących od 16 do 30 morgów, do 15 kg. z morga ziemi ornej,

b) z gospodarstw, obejmujących od 31 do 100 morgów, do 30 kg. z morga ziemi ornej.

c) z gospodarstw, obejmujących ponad 100 morgów, do 40 kg. z morga ziemi ornej.

W powiatach pierwszej kategorii gospodarstwa do 6 morgów włącznie, w drugiej do 10 morgów, włącznie, a w trzeciej do 15 morgów włącznie nie mogą być obłożone przymusem kontyngentem.

Przydziału poszczególnych powiatów lub części powiatów do każdej z powyższych kategorii dokona Ministerstwo Aproprowiacji w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Państwową Radą Aproprowiacyjną.

Art. 2.

Ministerstwo Aproprowiacji po wysłuchaniu państwowej Rady Aproprowiacyjnej oznaczy drogą rozporządzenia, jakie ilości w granicach stawek, oznaczonych w art. 1, mają być nałożone w poszczególnych powiatach lub częściach powiatów.

Podziału kontyngentów na poszczególnych wytwórców rolnych dokona po wysłuchaniu powiatowej Komisji Aproprowiacyjnej Władza powiatowa, która w wypadkach zasługujących na szczególnie uwzględnienie może wyznaczyć kontyngent obniżyć.

Art. 3.

Zboża dostarczone w wykonaniu ustawy z 29 lipca 1919 r. poz. 381 Nr 64 Dz. Praw o obrocie ziemiopłodami, muszą być zaliczone na początek kontyngentów, nałożonych w myśl niniejszej ustawy.

Zwrot nadwyżki, która by się w porównaniu obu kontyngentów okazać miała, w żadnym wypadku nie może mieć miejsca.

Pozbywanie, nabycie, posiadanie przetwarzanie i przewożenie wszelkimi środkami komunikacyjnymi płodów rolnych, pozostających u wytwórcy po odstawieniu kontyngentu, jest w granicach Rzeczypospolitej Polskiej dozwolone wszystkim mieszkańcom z ograniczeniami w niniejszej ustawie zawartymi.

Wytwórcy rolni, zamieszkałi w poszczególnych miejscowościach (wsiach, osadach, przysiółkach, miasteczkach), mogą pozostałe po oddaniu kontyngentu ilości zboża pozbywać w wolnym handlu dopiero wtedy, gdy wszyscy inni zobowiązani w tejże miejscowości do odstawienia kontyngentu obowiązki temu zadość uczynią.

Powiatowa władza administracyjna oznaczy i w sposób zwykły przyjęty ogłosi ten termin dla każdej miejscowości, a nadto posiadaczom gospodarstw obejmujących powyżej 100 morgów, którzy swój kontyngent odstawili, udziela indywidualnego zezwolenia na

prowadzenie wolnego handlu płodami polnymi kontyngentowaniu podlegającymi.

Art. 4.

Prawo zgromadzenia i przechowywania zboża i przetworów zbożowych w celach handlowych przysługują wyłącznie Rzadowi, instytucjom samorządowym i społecznym, oraz kooperatywom wytwórczym i spożywczym, tudzież firmom, którym Rząd takiego upoważnienia udzielił.

Nadzór nad temi magazynami sprawować będzie przez swe organa Ministerstwo Aproprowiacji.

Art. 5.

Ministerstwo Aproprowiacji w porozumieniu z Ministerstwem Rolnictwa i Dobru Państwowych tudzież z państwową Radą Aproprowiacyjną przysługują prawo podwyższenia dla niektórych powiatów, dotkniętych klęskami wojny lub nieurodzaju, lub w których koszty wytwórcze były niesiosunkowo wysokie, cen na zboże; ustalonych wedle ustawy z 29 lipca 1919 r. poz. 381 Nr 64 Dz. Praw.

Postanowienie takie obowiązywać będzie także wstecz odnośnie do tych rolników, którzy po danej cenie zboże na kontyngent lub do handlu monopolowego odstawili.

Art. 6.

Ministerstwo Aproprowiacji w porozumieniu z Państwową Radą Aproprowiacyjną wydaje pozwolenie na przerobkę ziemniaków w zakładach przemysłowych, określając ilości ziemniaków, jakie mogą uieść przeróbce w każdym zakładzie przemysłowym. Produkcja fabryk przetworów ziemniaczanych, z wyjątkiem gorzelni, jest zajęta na rzecz Ministerstwa Aproprowiacji.

Ministerstwo Aproprowiacji może ograniczyć zużytkowanie ziemniaków, kupowanych na opas. Ministerstwo Aproprowiacji ma prawo wydać rozporządzenie, normujące przewóz ziemniaków kolejami.

Art. 7.

Wywóz zboża, ziemniaków i wszystkich ziemiopłodów, tudzież przetworów żywnościowych z nich uzyskanych poza granice państwa jest zakazany.

Zezwolenia w wyjątkowych wypadkach udziela właściwa organa państwowe, po wy-

sluchaniu zdania Ministerstwa Apropowizacji i Państwowej Rady Apropowizacyjnej.

W razie zgodnego przeciwu obu tych czynników, zezwolenie na wywóz może być udzielone.

Art. 8.

Przewóz zboża w powiatach nadgranicznych i do powiatów nadgranicznych odbywa się w myśl przepisów, wydanych przez Ministerstwo Apropowizacji.

Art. 9.

Minister Apropowizacji ma prawo wydawania po wysłuchaniu zdania Państwowej Rady Apropowizacyjnej i w granicach postanowieniami niniejszej ustawy zakreślonych wszelkich rozporządzeń, zapewniających ludności możliwie najlepsze wyżywienie i zaopatrzenie w artykuły koniecznej potrzeby i środki potrzebne dla produkcji rolniczej.

Art. 10.

Karze aresztu od dni 14 do miesiąca 6 (sześciu) lub grzywnie od 100 mk. do 100000 mk. względnie od 150 k. do 150000 k. ulegnie, kto wbrew przepisom tej ustawy lub rozporządzeń, wydanych przez Ministra Apropowizacji w jej wykonaniu:

- 1) nie odstawi w przepisany terminie, a bez uzasadnionej przyczyny ilości zboża, nałożonych w myśl art. 1 i 2 niniejszej ustawy;
- 2) nie mając zezwolenia (art. 4), zboże lub przetwory dla handlu magazynuje lub gromadzi;
- 3) w inny sposób naruszy obowiązki, nałożone rozporządzeniami, wydanymi na zasadzie art. 9-ej ustawy.

Tej samej karze podlega każdy, kto pośrednio lub bezpośrednio do popełnienia czynu przestępnego pomaga, w nim współdziała, do jego spełnienia doradza.

Usiłowanie będzie karane.

Obie powyższe kary można nałożyć łącznie.

W wypadkach nielegalnego magazynowania i gromadzenia (art. 4) musi być prócz powyższych kar orzeczenia konfiskata towaru.

Ustawa ta nie zmienia w niczem przepisów ustaw i rozporządzeń, wydanych przeciw lichwie i spekulacji, a ukaranie wedle tej ustawy nie przesądza ukarania za ten sam czyn, o ile mieści on w sobie znamiona czynu w innych ustawach surowszą karą zagrożonego.

Do przeprowadzenia postępowania karnego i wydania orzeczeń powołane są w prawidłowym toku instancji organa Ministerstwa Apropowizacji, która przed rozstrzygnięciem muszą wysłuchać opinii właściwej komisji Apropowizacyjnej.

Art. 11.

Niezawisłe od kar, nałożonych wedle art. 10 przysługuje Ministerstwu Apropowizacji w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych prawo ściągnięcia od opornych nałożonych kontyngentów przy pomocy siły zbrojnej.

Przed wydaniem takiego zarządzenia należy wysłuchać opinii Państwowej Rady Apropowizacyjnej.

Art. 12.

Ustawione w myśl ustawy z 29 lipca 1919 r. poz. 381 № 64 Dz. Praw Rady i Komisje Apropowizacyjne utrzymuje się w mocy z zakresem działania, który określi osobna instrukcja Ministerstwa Apropowizacji.

Art. 13.

Ustawa ta wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 1919 r.

Z dniem tym traci moc postanowienia ustawy z 29 lipca 1919 r. poz. 381 № 64 Dz. Praw.

Ustawa ta obowiązuje na całym obszarze ziem Rzeczypospolitej Polskiej z wyjątkiem obszaru b. dzielnicy pruskiej dla której potwierdza się sekwestr na pszenicę, żyto, jęczmień, owies, mieszanki oraz groch.

Szczegółowe przepisy wykonawcze wyda Minister dzielnicy tej po porozumieniu z organizacjami wytworców i spożywców.

Art. 14.

Wykonanie tej ustawy porucza się Ministrowi Apropowizacji w porozumieniu z właściwymi Ministrami.

Marszałek: (—) **Trampezyński.**

Prezydent Ministrów:

(—) **I. J. Paderewski.**

Minister Apropowizacji:

(—) **St. Słowiński.**

(„Dziennik Ustaw Rz. P.“ № 89).

Powyższe podaję do wiadomości

Starosta Konstantynowski

(—) **J. Świącicki.**

2.

PRZEPISY WYKONAWCZE

do ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. Dz. Pr. P. № 89, poz. 485 „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“,

Na podstawie Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Pr. P. № 89, poz. 489), „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20“ wydane zostają następujące przepisy wykonawcze:

Art. 1. Zgodnie z art. 1 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. Dz. Pr. P. № 89, poz. 489, Ministerstwo Apropowizacji w porozumieniu z Państwową Radą Apropowizacyjną oraz Ministerstwem Rolnictwa i Dóbr Państwowych określa dla każdego powiatu i każdej kategorii gospodarstw łączną normę dostaw żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa, i podając Starostwu do wiadomości.

Art. 2. Termin ostatecznej dostawy ilości wyznaczonych na podstawie art. 4 a Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r. (Dz. Pr. P. № 64, poz. 381), t. j. 1 styczeń 1920 r., zostaje utrzymany w mocy. W powiatach, zaliczonych przez Ministerstwo Apropowizacji, zgodnie z art. 1 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Pr. P. № 89, poz. 485) do 3ej kategorii, gospodarstwa poniżej 10 morgów obszaru, które dotąd kontyngentu nie dostawily, zwolnione są od wszelkich dostaw. Ilości zboża, wyznaczone na podstawie art. 1 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Pr. P. № 89, poz. 485), przewyższające ilości zboża, wyznaczone producentom na mocy art. 4 a Ustawy z dnia 29 lipca 1919 r., winny być dostarczone najpóźniej do dnia 15 lutego 1920 r.

Zwrot nadwyżki, która by się z porównania obu kontyngentów okazać miała, w żadnym wypadku nie może mieć miejsca.

Art. 3. Starostowie po wysłuchaniu opinii Powiatowej Komisji Apropowizacyjnej wyznaczają producentom kontyngenty dostaw zboża na podstawie norm, określonych przez Ministerstwo Apropowizacji (art. 1). Producenci rolni, którzy z powodu klęsk żywiołowych, nieurodzaju lub innych uzasadnionych przyczyn obowiązku dostawy nie mogą zadośćuczynić, winni w terminie 14-dniowym, od daty doręczenia nakazu dostawy, wnieść na ręce Starosty umotywowany rekurs do Komisji Kontyngentowej.

Art. 4. W skład Komisji Kontyngentowej wchodzi Starosta lub delegowany przez niego urzędnik n. p. Referent Apropowizacyjny, jako przewodniczący, jeden przedstawiciel własności powyżej 100 morgów ziemi i jeden przedstawiciel poniżej 100 morgów ziemi lub ich zastępcy, powołani przez Ministra Apropowizacji na skutek przedstawienia odpowiednich organizacji rolniczych. Orzecze-

nia Komisji Kontyngentowej są dla producentów bezapelacyjne i zapadają na mocy większości głosów. Staroście przysługuje prawo zaskarżania decyzji Komisji Kontyngentowej przed wyższą instancją (Województwa, a do chwili utworzenia Województw Ministerstwo Apropowizacji, w Małopolsce Wydział Spraw Apropowizacyjnych dla Małopolski), która decyduje ostatecznie.

Art. 5. Skupia zboża kontyngentowego mogą jedynie dokonywać instytucje i firmy koncesjonowane przez Ministerstwo Apropowizacji.

Art. 6. Zgodnie z art. 4-ym Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. prawo gromadzenia i przechowywania żyta, pszenicy, jęczmienia i owsa, a także przetworów tych zboż, w celach handlowych w ilościach ponad 10 centnarów / metr, przysługuje wyłącznie Rządowi oraz tym instytucjom samorządowym i społecznym, kooperatywom wytwórczym i spożywczym, rzadziej firmom prywatnym, które na przedstawienie miejscowej Komisji Apropowizacyjnej zostaną przez Ministerstwo Apropowizacji do tego upoważnione.

Wszystkim nieproducentom, jak również i producentom, zamieszkałym w miastach, przysługuje prawo przechowywania dla własnej konsumpcji zboża lub przetworów z niego w ilościach, nieprzekraczających 50 kg. przetworów zbożowych, lub 80 kg. zboża na osobę.

Art. 7. Zgodnie z art. 5 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. ustalającej zasady wolnego obrotu tylko na zboże, pozostałego u wytwórców po odstawieniu kontyngentu, transporty zboża poza kontyngentowego lub jego przetworów, przewożone kolejami i statkami celem przeciwdziałania nielegalnemu obrotowi zbożem kontyngentowemu, winny być każdorazowo zaopatrzone w zaświadczenie Starostwa tego powiatu, z którego pochodzą, że zboże przewożone zostało nabyte od producenta, który przepisany kontyngent odstawił lub obowiązku dostaw nie podlega, względnie że dany przetwór pochodzi z legalnie nabytego zboża.

Osoby przewożące zboże bez takich zaświadczeń będą karane w myśl art. 10 Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r.

Ilości zboża lub jego przetworów, nieprzekraczające 100 kg., mogą być przewożone bez wszelkich zaświadczeń.

Art. 8. W sprawie przemianu zboża obowiązuje nadal rozporządzenie Ministra Apropowizacji w sprawie młynów z dnia 12 sierpnia 1919 r. („Monitor Polski“ № 181).

Artykuł 6-ty tegoż rozporządzenia stosuje się wyłącznie do zboża kontyngentowego i obowiązują jedynie młyny pierwszej kategorii.

Artykuł 7-my rozporządzenia stosuje się również jedynie do młynów młących zboże kontyngentowe. Obrót otrębami, pochodzącymi z prze-

miału zboża ponadkontyngentowego, nie podlega ograniczeniom ze strony Ministerstwa Apropowizacji.

Art. 9. Wywóz zboża i ziemniaków, przetworów zbożowych i ziemniaczanych, zarówno jak wszystkich ziemiopłodów, po za granice Państwa, zarówno jak wywóz wymienionych produktów do obszarów, podległych Komisarzowi Generalnemu Ziemi Wschodnich, jest wzbroniony. Zezwolenie na wywóz po za granice Państwa może być w drodze wyjątku uzyskano od Państwowej Komisji Wywozu i Przywozu, w drodze przewidzianej art. 7 Ustawy z dnia 18-go listopada 1919 r. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20”.

Zezwolenie wywozu do ziem, podległych Komisarzowi Generalnemu dla Ziemi Wschodnich, wydaje Ministerstwo Apropowizacji.

Art. 10. W sprawie przerobu ziemniaków obowiązują nadal rozporządzenia Ministra Apropowizacji z dnia 11 września 1919 r. w przedmiocie sekwestru produkcji fabryk przetworów ziemniaczanych („Monitor Polski” № 205), z dnia 11 listopada w sprawie przerobu ziemniaków w zakładach przemysłowych („Monitor Polski” № 246) oraz z dnia 19 listopada 1919 r. w sprawie przerobu w zakładach przemysłowych zmarzniętych i zepsutych ziemniaków w kopcach („Monitor Polski” № 256).

W sprawie obrotu ziemniakami obowiązują nadal rozporządzenia Ministra Apropowizacji, w sprawie wprowadzenia wolnego handlu ziemniakami z dnia 12 sierpnia 1919 r. („Monitor Polski” № 181). Przewóz przetworów ziemniaczanych odbywać się może zgodnie z art. 3 Rozporządzenia Ministra Apropowizacji z dnia 11 września w przedmiocie sekwestru produkcji fabryk przetworów ziemniaczanych („Monitor Polski” № 205), jedynie na zasadzie listów przewozowych lub przepustek wystawionych przez Urząd Ziemniaczany lub jego Oddział Poznański.

Art. 11. Rozporządzenie Ministra Apropowizacji, wprowadzające ograniczenia obrotu ziemiopłodami w powiatach, położonych blisko granicy, zachowuje i nadal swą moc obowiązującą; jedynym ograniczeniem przewozu chleba zostaje zniszczenie.

Rozporządzenie Ministra Apropowizacji w przedmiocie zgromadzenia danych o obszarze zasiewów ozimów, dokonanych w jesieni 1919 r. („Monitor Polski” № 256) utrzymuje się w mocy.

Instrukcja dla powiatowych Komisji Apropowizacyjnych („Monitor Polski” № 214) utrzymuje się w mocy, za wyjątkiem ustępu zawartego w 2 i 3 punkcie, a brzmiącego jak następuje: „udzielenie spożywcom zezwoleń na zakup drobnych ilości zboża na własną potrzebę wprost u wytwórcy”.

Art. 12. Postępowanie karno-administracyjne w wypadkach przekroczenia Ustawy z dnia 18 listopada 1919 roku (Dz. Pr. P. № 89, poz. 445) oraz niniejszych przepisów wykonawczych przeprowadza się w myśl zasad, określonych w rozpo-

ządzeniu wykonawczem Ministra Apropowizacji z dnia 27 sierpnia 1919 r. („Monitor Polski” № 198), wydanem w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych.

Art. 13. Winny przekroczenia przepisów, zawartych w art. 10-ym Ustawy z dnia 18 listopada 1919 r. „O obrocie ziemiopłodami w roku gospodarczym 1919/20”, w razie jeżeli czyn jego zawiera cechy lichwy lub spekulacji, niezależnie od kary przewidzianej w art. 10 Ustawy ulegnie w drodze administracyjnej karze, przewidzianej przez Dekret Naczelnika Państwa w dn. 11 stycznia 1919 roku, t. j. konfiskacie przedmiotów i aresztowi do 3 miesięcy, lub grzywną do 50.000 marek.

Art. 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia w „Monitorze Polskim”. Z tym dniem tracą moc obowiązującą przepisy wykonawcze do Ustawy z dnia 29 lipca 1919 roku (Dz. Pr. P. № 64, poz. 381) oraz wszelkie rozporządzenia, wydane na podstawie powyższej Ustawy z wyjątkiem tych, które Ustawa z dnia 18 listopada 1919 r. (Dz. Pr. P. № 89, poz. 445) oraz niniejsze przepisy wykonawcze utrzymują w mocy.

Minister Apropowizacji:

(—) **St. Śliwiński.**

Powyzsze podaję do wiadomości
Starosta Konstantynowski (—) **I. Świącicki.**

3.

Obwieszczenie

o znalezieniu zwłok mężczyzny w Bugu.

Sędzia Śledczy przy Sądzie Okręgowym w Białej na powiat Konstantynowski na mocy art. 348 U. P. K. podaje do publicznej wiadomości, że dnia 14 Września 1919 r. na rzece Bug niedaleko wsi Buczyce pod Janowem, znaleziono zwłoki mężczyzny, w wieku niepodlegającym określeniu, bez ubrania, wzrostu 170 A; gigajantycznych rozmiarów ciała, oznak szczególnych nie posiadał, zmarł zgodnie z opinią lekarza sądowego wskutek utonięcia. Każdy komu może być wiadome, imię nazwisko, miejsce zamieszkania i inne szczegóły, dotyczące osoby zmarłej obowiązany jest natychmiast zawiadomić o tem Sędziego Śledczego w Janowie Podlaskiem.

Starosta Konstantynowski

(—) **J. Świącicki.**

4.

PROTOKÓŁ № IV

POSIEDZENIE SEJMIKU POWIATOWEGO

10. Przewodniczący udziela głosu sekretarzowi, który referuje sprawę organizacji Kółek Rolniczych w powiecie Konstantynowskim.

Referent, jako długoletni instruktor Kółek Rolniczych, podkreśla doniosłe znaczenie ich zarówno dla rolnictwa, jak kultury i upośleczenia ogółu.

W powiecie Konstantynowskim dotąd Kółek Rolniczych nie było. Dawne władze rosyjskie na organizowanie ich tutaj, jako Chłemszczyźnie nie pozwalały. Ponieważ w powiecie naszym niema dotąd Okręgowego Towarzystwa Rolniczego, które mogłoby się tą sprawą zająć, uważa referent za wskazane by Sejmik wyłonił Komisję Kółek Rolniczych, a tą tę pilną sprawę ujmie w swoje ręce. Zebrani, po wysłuchaniu referatu uznają przedstawione wywody za uzasadnione i polecają Wydziałowi Powiatowemu zająć się sprawą zorganizowania zaprojektowanej Komisji. Wydział Powiatowy ustali liczbę Członków Komisji i powoła do jej składu osoby podług swego uznania. Na rozchody związane z pracą nad organizacją Kółek Rolniczych, na wniosek Sekretarza Sejmiku, postanowiono wnieść do budżetu Sejmiku sumę 6000 mk.

11. W wolnych wnioskach p. p. A. Kamiński, A. Gawrysiuk, T. Grochowski, Michaluk, Trochimiuk, St. Rosenwerth, B. Zalewski, J. Caruk, M. Kondracki, Ks. F. Szurek, proszą, aby Sejmik oprócz 15 marek diety za każdy dzień posiedzenia przyznał Członkom Sejmiku, Wydziału Powiatowego, oraz Komisji Koszta przejazdu do Janowa, obliczane według ilości wiorst które ma każdy do przybycia, po 1½ mk. za wiorstę odległości.

Przewodniczący wniosek ten podaje pod dyskusję.

W zasadzie wszyscy jednogłośnie zgadzają się na uchwalenie projektowanych diet i kosztów.

P. Kamiński wnosi, aby uchwała obecna obowiązywała wstecz i aby Członkom Sejmiku, Wydziału i Komisji przyznano zwrot kosztów za wszystkie ubiegłe zjazdy na posiedzenia.

Po dyskusji Sejmik jednogłośnie postanowił omawiane koszty liczyć jedynie od obecnego posiedzenia t. j. od dnia 9 września.

Członkowie St. Rosenwerth, A. Karski, A. Kamiński, D. Łopatniuk, A. Józefacki, Andrzej Jakuć, Michaluk, T. Grochowski, Franciszek Zalewski stawiają następujący wniosek:

„Ponieważ powiat Konstantynowski jest wyjątkowo wyniszczony przez działania wojenne, ponieważ gospodarstwa w dużej części leżą odłogiem i nie dają dochodu, Sejmik prosi Ministerstwo Skarbu, aby

podatek państwowy, zwany „Daniną od majątku“ nie został w tutejszym powiecie pobierany“.

Przewodniczący nad wnioskiem tym zarządza dyskusję.

Wniosek powyższy zostaje jednogłośnie przez Sejmik przyjętym z tym dodatkiem, aby w przedmiocie tym niezwłocznie wysłać telegramę do Ministerstwa Skarbu w następstwie zaś przesać piśmienną prośbę wraz z odpisem niniejszego postanowienia.

12. P. Caruk wnosi, aby Sejmik powziął postanowienie w sprawie uregulowania handlu w niedziele i święta. Wzorując się na postanowieniach innych środowisk, trzeba by i tutaj w powiecie ustalić obowiązkowe zamykanie sklepów w dni świąteczne. Na prowadzenie handlu możnaby wyznaczyć tylko niektóre godziny, np. do godziny 10 rano i od 2 do 5 po południu. Sklepy u nas, zwłaszcza żydowskie, bywają otwarte przez cały dzień, nawet w czasie, kiedy odprawia się nabożeństwo w kościele. Sejmik w zasadzie wniosek p. Caruka podziela i postanawia by Wydział Powiatowy zwrócił się do właściwych Magistratów o odpowiednie uregulowanie tej sprawy.

13. Przewodniczący wnosi, by na pokrycie, uchwalonego przed chwilą przez Sejmik Powiatowy zwrotu kosztów podróży Członków Sejmiku, Wydziału i Komisji. Sejmik uchwalił wstawienie do budżetu odpowiedniej sumy.

Sejmik na ten cel przeznaczają mniej więcej około 10000 marek. Powyższe uchwała jednogłośnie.

Po wyczerpaniu porządku dziennego, Przewodniczący posiedzenie ogłosił za zamkniętę.

Przewodniczący posiedzeniu,

Starosta I. Świącicki.

Protokółant,

Sekretarz Sejmiku Z. Kobiński.

(KONIEC).

5.

OGŁOSZENIE.

Powiatowa Komisja Rozdziału Drzewa podaje do wiadomości osób zainteresowanych, że Ministerstwo Robót Publicznych nabywa poręby leśne dla celów odbudowy Kraju przez Urząd swój.

Dział Eksploatacji Lasów, Warszawa Nalewki 2a IV p.

Osoby życzące sobie sprzedać poręby winny mieć następujące dokumenty:

1. Plan sprzedażnej przestrzeni leśnej.
2. Pozwolenie Ochrony Lasów na wyrąb.
3. Wykaz hypoteczny majątkowy.
4. W razie działania przez osobę drugą, ple-nipotentę rejentalną.

Przewodniczący P. K. R. D.

Kawiński.